І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 228. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ГРУДНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 9, 1965 No. 228. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 8 грудня 1965 року

В АМЕРИЦІ

УРЯД ВИРІШИВ ЗНАЧНО ЗМЕНШИТИ ЧИСЛО ДАЛЕКОСЯЖНИХ БОМБОВИКІВ, бо на їх місце розбудовується далекосяжні ракети. Недавно число бомбовиків виносило 1,500, але коло 1971-го року їхнє число становитиме коло 250. Про це мав повідомити секретар оборони Роберт МекНамара 8-го грудня, коли мав подати ті місцевості, в яких будуть зліквідовані військові бази. У ЗДА число зліквідованих військових баз виносить 126, а за кордоном — 23. Конґрес вже давніше виступав проти пляну Департаменту Оборони скасувати далекосяжні бомбовики та заступити їх далекосяжними ракетами. Представники Конґресу твердять, що не можна недоцінювати бомбовиків із пілотами, які мають перевагу над ракетами.

ЗОРГАНІЗОВАНЕ РОБІТНИЦТВО ВИМАГАЄ ЩОТИЖНЯ 80,000 НОВИХ ВАРСТАТІВ ПРАЦІ, щоб можна було значно зменшити число безробітних. Виконна Рада Американської Федерації Праці-Конґресу Індустрійних Організацій на нарадах в Сан Франсіско ствердила, що поволі зменшується число безробітних, але щоб його можна було довести до нормального стану, і щоб можна було затруднювати щораз нові робітні сили, які виходять на ринок праці, треба щотижня на 80.000 збільшувати число нових варстатів праці. Збільшувати число нових варстатів праці треба ще й тому, що нова технологія постійно зменшує число затруднених, бо працю людей виконують машини.

ДЖОРДЖ МІНІ КРИТИКУЄ РІШЕННЯ РАДИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ РЕЗЕРВИ про збільшення дисконта у федеральних банках. Міні гадає, що президент Джансон повинен вжити всіх засобів, щоб скасувати це рішення. Міні є головою Американської Федерації Праці-Конґресу Індустрійних Організацій. На його думку збільшені відсотки від позичок матимуть некорисний вплив на купно домів, авт, телевізійних апаратів. Зменшення закупів — це зменшення продукції і сповільнення темпа росту економіки. Міні каже, що Раду Федеральної Резерви контролюють банкіри та бизнесмени. Рада має дбати про стабілізацію монетарної системи, а не служити банкірам.

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСТАВНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЗДА ХВАЛИТЬСЯ ЗБІЛЬШЕННЯМ ЧИСЛА ЧЛЕНІВ. Ґас Голл сказав, що „він не хоче страшити американських людей", але мусить повідомити, що число членів його партії, яке виносило коло 10,000, збільшилося на 1,000 або 1 2,000 осіб від попереднього року, коли Найвищий Суд ЗДА вирішив, що окремі члени Комуністичної партії не мусять реєструватися як аґенти СССР, як цього вимагає закон про реєстрацію аґентів чужих держав. Ґас Голл перебуває в Шикаґо у зв'язку з конвенцією цієї партії, яка запланована в Шикаґо або Ню Йорку.

ГОЛОВА СПІЛКИ ТРАНСПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ В НЮ ЙОРКУ ПЛЯНУЄ СТРАЙК 15-го ГРУДНЯ. Майк Квілл заявляє, що страйк зможе початися вже 16-го грудня, а не 1-го січня, коли кінчається термін про працю, бо посадник-елект Ліндсей образив його та зірвав обов'язуючий контракт, який кінчається 31-го грудня 1965 року. Різні посередники стараються привести до порозуміння між Міською Управою і робітничою спілкою, але покищо не знати, як ця справа скінчиться. Страйкувати мали б робітники на підземках і міських автобусах. Транспорт був би тоді вповні спаралізований.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОСИВ ЗБІЛЬШЕННЯ свого військового бюджету на 5%, себто на 600 мільйонів долярів до суми 14,800.000.000 дол. Совєтський міністер фінансів Василій Ґарбузов, звітуючи перед Верховним Совєтом про бюджет на наступний рік, пояснював потребу збільшення військового бюджету погіршенням міжнародної ситуації внаслідку „імперіялістичних" затій у світі. Ґарбузов твердив, що все одно совєтський військовий бюджет становитиме всього 12.8% всіх бюджетових видатків у наступному році. Західні коментатори одностайно стверджують, що витрати на військові цілі були завжди скриті у совєтському бюджеті під різними іншими позиціями і що тому офіційні заяви в цій справі не є вірні.

ПОЛІТИЧНА КОМІСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПРИЙНЯЛА 78 голосами проти 1 голосу Португалії при 16, що стримались і в неприявності Південно-африканського Союзу — вже 28 з черги резолюцію проти біло-расистської політики у названому Союзі. Резолюція закликає до повного ізолювання Південно-африканського Союзу та бойкотування його політично й економічно. Америка й усі інші західні країни стримались.

„ЛУНА 8" ЗНОВУ НЕ ЗУМІЛА ОСІСТИ на Місяці, тільки поторощилась, вдаривши об поверхню Місяця о год. 12 і 51 хвилина ночі з минулого понеділка на вівторок. Таким чином не вдалася вже восьма з черги совєтська спроба вислати на Місяць космічний корабель. Правильно обраховано час лету й осягнення Місяця та правильно визначено місце, в якому та ракета має осісти, але совєтським ученим не вдалося ще розв'язати проблеми — як узгіднити час, коли космічний корабель має застосувати свої автоматичні гальми, в якій віддалі від Місяця.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ПЛЯНУЄ або довести до упадку біло-расистський режим Існа Сміта в Родезії внаслідку економічного й політичного натиску, або замиритися зі Смітом на базі ревізії тамошньої конституції й принципової його згоди на ступневу участь чорних автохтонів в правлінні. Британський уряд Гаролда Вільсона з одного боку не хоче допустити, щоб з Британського Коммонвелту виступили 9 африканських держав, які загрозили таким виступленням, якщо Британія не вживе рішучих заходів проти Родезії, з другого — хоче зберегти в справі Родезії двопартійну політику разом з консерватистами.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУКАРНО ВИСТУПИВ ВПЕРШЕ дуже гостро проти комуністів у зв'язку з невдачною спробою державного перевороту 1 жовтня ц. р. Сукарно назвав комуністів „щурами, які з'їли кусень торта, але згодом хотіли надгризти стовп, на якому оперта держава". Він закликав до арештування винуватих комуністів і поставлення їх під суд. Лідера комуністів, Д. Н. Айдіта буцім-то арештували на летовищі; недавно була вістка про його смерть.

МАРОККО РІШИЛО ЗІРВАТИ дипломатичні взаємини з Сирією. Напружені також відносини між Марокко й другою арабською державою — Ливаном. Безпосередня причина цього конфлікту — гострі критичні голоси сирійської і ливанської преси у зв'язку з таємничим схопленням на вулиці в Парижі марокканського політичного еміґранта Мехді Бен Барки.

Джеміні 7 підвищив свою орбіту, щоб влегшити зустріч з Джеміні 6

Гюстон, Текас. — 7-го грудня астронавти Джеміні 7 за допомогою ракети підвищили орбіту свого космічного корабля, готуючись до зустрічі із Джеміні 6, який мав вилетіти в космос 8-го дня після випущення Джеміні 7, — це значить в неділю, 12-го грудня. Але на Землі справи дещо змінилися, і 8-го грудня заявили, що випущення Джеміні 6 готово відбутися згідно з первісним пляном, це значить 9-го дня після випущення Джеміні 7 — 13-го грудня, бо виявилося, що комп'ютер не діє так, як треба, і мусять його направити. Астронавти Джеміні 7 Френк Борман і Джеймс Лавелл сплять в нормальному визначеному на це часі і то в спідному одінні. Вони споживають харчі, слухають радіових передач з музикою та виконують всі ті завдання, що були їм доручені. Тільки не можуть поголитися, і їм вже п'ять днів ростуть бороди й вуса. Джеміні 7 літає в орбіті, найнижча віддаль якої від Землі виносить 146.6 милі, а найвища — 196. Перед зустріччю із Джеміні 6 будуть ще дальші зміни орбіти Джеміні 7.

Спільна Конґресова Економічна Комісія веде слідство в справі збільшення дисконта

Вашинґтон. — Голова Спільної Конґресової Економічної Комісії — конґресмен Врайт Петман, зарядив 7-го грудня слідство в справі зарядження Ради Федеральної Резерви, згідно з яким збільшено на 0.5% дисконт від позичок, які видають федеральні банки. Проти зарядження Ради Федеральної Резерви протестував президент Джансон, який в понеділок 6-го грудня на своїй фармі в Тексасі конферував з головою Ради Вілліямом МекЧесні Мартином. В Ню Йорку висловив невдоволення в цій справі віце - президент Гомфрі, який нарікав на те, що Рада не узгіднила свого рішення з Президентом. Президент заявив, що рішення Ради є передчасне, бо треба було вичекати до січня 1966-го року, коли відомі будуть видатки на новий фінансовий рік, який почнеться 1-го липня 1966. Заряджуючи слідство в цій справі конґресмен Петман сказав: „Вже найвищий час встановити, хто стоїть на чолі цієї країни — Рада Резерви, чи Президент?". Слідство має виявити, які причини довели до того, що Рада Федеральної Резерви більшістю 4-ох до 3-ох голосів збільшила дисконт, не узгіднюючи свого рішення з Президентом, Радою Директорів та з іншими чинниками. Слідства в справі рішень Ради Резерви відбуваються часто, тепер ця справа цікава тим, що це слідство відбувається тоді, коли не працює Конґрес. Президент в засаді не є проти збільшення дисконта, але він хотів би, щоб воно було вирішене аж в січні 1966-го року, або й ще пізніше.

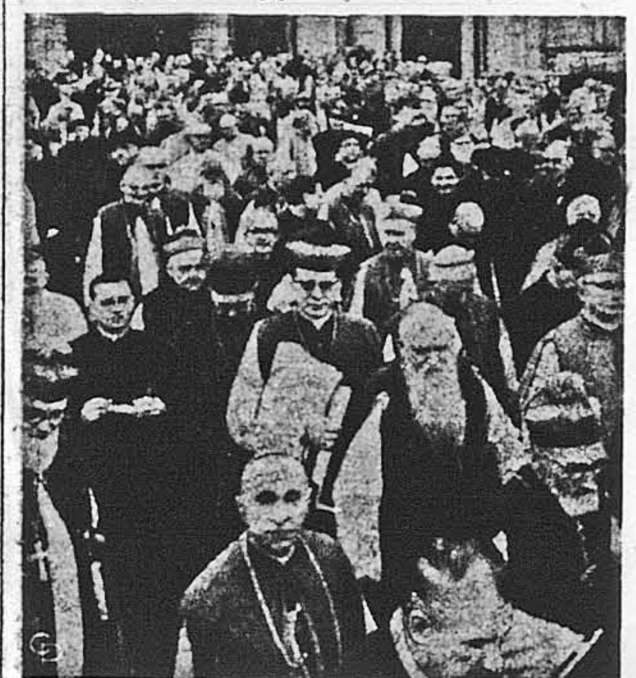
Авторський день адв. Івана Панчука в УНС і „Свободі"

Адв. Іван Панчук з дружиною на відвідинах в гол канцелярії УНС. Стоять (зліва): гол. предсідник УНС Иосип Лисогір, адв. Панчук, гол. касир УНС і завідатель Фонду Луки Мишуги Роман Слободян та гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох. Сидить пані Панчук.

Джерзі Сити. — Вівторок 7-го грудня був, можна б сказати, „авторським днем" відомого нашого громадянина, колишнього довголітнього голови Злученого Українського Американського Допомогового Комітету й тепер голови Статутової Комісії Українського Народного Союзу, адв. Івана Панчука з Дітройту в головній канцелярії УНСоюзу та „Свободі" з нагоди випуску його англомовної праці „Заповіт Тараса Шевченка". Книжка появилася у в-ві „Свободи" коштом фонду покійного д-ра Луки Мишуги, який в своєму завіщанні призначив свої ощадності на публікацію українських книжок англійською мовою. Фондом д-ра Луки Мишуги завідує найдавніший приятель покійного, гол. касир УНС п. Роман Слободян. Книжка Івана Пачнука є вже другою, яка появилася коштом того фонду: першою була англомовна Антологія українських оповідань. Адв. Іван Панчук, що є синдиком великої забезпеченевої компанії, перебуває тепер в Ню Йорку на нарадах Асоціяції синдиків забезпечення на життя, які відбуваються в готелі Валдорф Асторія та на яких він має доповідь. Користаючи з цієї нагоди, адв. Іван Панчук із своєю дружиною Галиною відвідав головну канцелярію УНС та „Свободу", знайомлючись із тількищо випущеною з друку своєю працею та спільно плянуючи її поширення. Книжка Ів. Панчука „Шевченків Заповіт" є джерельною студією ґенези і розуміння „Заповіту" та того тла, на якому він був створений. Крім передмови та заповіту в ориґіналі і перекладі, вона має такі розділи: „Шевченкова поезія", „Три літа", „Різдво 1845", „Вплив Біблії", „Могили", „Степи", „Дніпро", „Україна: назва, обшир, населення", „Чар України", „Українська панорама", „Україна під царями", „Україна під комісарами", „Шевченкова Україна", „Ін гок сіґно", та, вкінці, вибрані переклади і список опублікованих перекладів Шевченкового „Заповіту". Книжка має 146 сторінок і коштує — в паперовій оправі два доляри. Замовляти можна в книгарні „Свободи". Адвокат і пані Панчук під час своїх відвідин УНС і „Свободи" живо інтересувались також іншими новими публікаціями з Шевченкознавства та інших ділянок. Крім своєї професійної праці та громадської активности, адв. Іван Панчук не тільки інтересується, але й є великим ентузіястом дослідів українського минулого, зокрема своєї „вужчої батьківщини" Буковини, з якої походять його батьки. Він сам народився в Канаді.

ПАПА ПРОГОЛОСИВ ОСТАННІ 4 ДЕКРЕТИ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ — СКАСОВАНО АНАТЕМИ РИМУ Й ЦАРГОРОДУ З 1054 РОКУ

Соборові Отці й інші учасники Другого Ватиканського Собору виходять після закінчення нарад в дні 7 грудня ц. р. з Базиліки св. Петра у Ватикані, в якій відбувалися сесії цього чотирорічного Собору.

Рим. — На урочистій церемонії в соборі св. Петра у Римі у вівторок 7 грудня Папа Павло VI проголосив останні чотири декрети з-посеред 16-ох, що їх прийняв Другий Ватиканський Собор, від часу, як він зійшовся 11 жовтня 1962 року вперше, скликаний Папою Іваном XXIII. Ці останні декрети стосуються Свободи релігії, Церкви в новітньому часі, місійної служби та ролі духовенства. Переведено останнє голосування у приявності 2,399 отців Собору кардиналів,митрополитів, архиєпископів, єпископів та ігуменів монаших чинів, членів Другого Ватиканського Собору. Тільки 70 консервативних духовників заявились проти декрету про свободу вірування і тільки 75 голосів було проти декрету про Церкву в модерному світі. В декреті про Церкву в модерному світі не з'ясовано всіх справ, торкуваних у дебатах, між іншим — не згадано про становище Церкви у відношенні до проблеми контролі народин. Натякнувши на ці тимчасово промовчані справи — Папа заявив у своїй промові, що „про них не забудеться". — Однак найбільшу увагу в тому дні притягнула церемонія скасування анатеми, що її Папа Лев IX кинув був на царгородського патріярха Михайла Керулярія в 1054 році у зв'язку з тодішнім гострим спором, що виник між ними довкола інтерпретації різних церковних правд. З черги Михайло Керуларій викляв був Папу Лева IX. Тепер, після поверх 900 років — Папа Павло VI у Римі й Патріярх Атенаґорас I у Царгороді (Істанбулі) — відчитали заздалегідь узгіднений між ними документ, який касує ту анатему та висловлює жаль за „образливі слова" й „сумні події" того давнього часу. У цьому теперішньому документі висловлюється „спільне бажання справедливости" і спільне змагання до тієї духової та релігійної єдности, що її проповідував Христос. Біля Папи стояв представник Патріярха — митрополит Мелітон з Геліополісу, а біля Патріярха стояв кардинал Лоренс Шіґен з Балтимору, персональний представник Папи. Папа обняв Митрополита Мелітона, а Патріярх поцілував названого кардинала. Проголошення цього документу й маніфестаційний обмін ввічливостями наприкінці Другого Ватиканського Собору вважається дальшим великим кроком на шляху до єдности між Християнськими Церквами. Західня преса все ж зауважує, що не всі Православні Церкви однозгідні в цьому змаганні та що, наприклад, Грецька Православна Церква, вирішить своє становище щойно на своєму Синоді, який саме в цьому тижні збереться. Офіційне закриття Другого Ватиканського Собору було заповіджене на середу 8-го грудня ц. р.

Косиґін закидає ЗДА „войовничість", Раск виключає концесії комуністам у В'єтнамі

Москва. — Совєтський прем'єр Алексей Косиґін гостро заатакував З'єднані Держави за їх закордонну політику, закинувши їм, що вони „напружують міжнародну атмосферу", завжди помагають „гнобителям а не гнобленим", що вони озброїли і далі збroять Західню Німеччину, що вони нацьковують Західню Німеччину проти Совєтського Союзу, Польщі й Чехо - Словаччини. Косиґін зробив свої гіркі завваги на адресу Америки у близько двогодинному інтерв'ю, що його дав представникові „Ню Йорк Таймсу", Джеймсові Рестонові. Те інтерв'ю було скореґоване й одобрене большевиками, заки названий американський публіцист передав його до свого щоденника. Рестон зауважує, що коли він звернув увагу Косиґінові, що той подає цілком фальшивий образ Америки і її політики, Косиґін не звернув на це навіть уваги і продовжував свої закиди пропаґандивного характеру. Косиґін кількакратно підкреслив, що Совєти „хотіли б жити в згоді" з Америкою і що вони нічого більше не бажають, як тільки миру, але всьому винувата Америка, яка до цього не допускає. Косиґін заявив, що поки не скінчиться війна у В'єтнамі, він не зможе стрінутися з президентом Джансоном. Майже в тому самому часі державний секретар Дін Рас дав телевізійне інтерв'ю в справі В'єтнаму. Раск рішуче відкинув суґестію такого замирення у В'єтнамі, яке дало б комуністам політичні користі, бо — заявив він — ніхто ще не бачив такого, щоб розбишаку винагороджували за те, що він перевів напад. Раск ствердив, що коли тільки Північний В'єтнам заявить, що він готов залишити Південний В'єтнам у спокої — негайно настане мир, коли ж комуністи цього не зроблять, то Америка не має іншого виходу, як воювати.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

КІНЦЕВІ ПЕРЕСЛУХАННЯ КОРОЛІВСЬКОЇ КОМІСІЇ КАНАДИ

Торонто. — Тут відбулися в днях 30 листопада до 3-го грудня ц. р. переслухання Королівської Комісії для справ двомовности Канади, в яких узяв участь проф. Яр. Рудницький як член Комісії. З українських товариств і установ були переслухані: МУНО Канади, Союз Українців Самостійників (СУС), Ліґа Визволення України. Меморандум Науковоого Т-ва ім. Шевченка Комісія прийняла до відома без публічного переслухання. Крім національних українських організацій Канади перед Комісією були „проґресивні" Об'єднані Канадці разом із Канадською Радою національних груп. Королівська Комісія відбуде свої кінцеві переслухання ще в Едмонтоні (6-7 грудня), в Вінніпеґу (9-10 грудня) й Оттаві (13-15 грудня). Декілька українських установ і організацій зголосилися на ці переслухання.

ПРОФ. В. БЕЗУШКО ПРО ШЕВЧЕНКОЗНАВЧУ ЮВІЛЕЙНУ ЛІТЕРАТУРУ

Ню Йорк. — Філологічна Секція НТШ влаштувала в суботу, 4 грудня 1965 р., в Українському Інституті Америки в Ню Йорку, чергову Наукову Конференцію, присвячену Шевченкознавчій ювілейній літературі. Конференцію відкрив проф. д-р В. Стецюк, зазначуючи у вступному слові, що публікації відповідних праць про Шевченка, у вільному світі, є важливим завданням наших науковців, з уваги на численні фальшування — в СССР— творів Шевченка та його ідеології. У першій своїй доповіді, що відбулася 4 грудня 1965 року, проф. д-р В. Безушко обговорив книжку В. Барки „Правда про Кобзаря", а далі книжку проф. д-ра Р. Смаль-Стоцького „Шевченко зустрічає Америку" та інші публікації, що появились на терені Америки англійською мовою.

ПРОФ. ОМ. ПРІЦАК ДОПОВІДАТИМЕ В УВАН ПРО „СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ"

Ню Йорк. — Українська вільна Академія Наук відбуде в суботу 18 грудня о год. 6 вечора пленарну конференцію з доповіддю професора Гарвардського університету д-ра Омеляна Пріцака на тему „Автор Слова о полку Ігореві..." Конференція буде влаштована в рамцях відзначення 15-річчя УВАН у ЗДА і проходитиме в будинку Академії при 206 Вест 100 вулиця в Ню Йорку

ЗБОРИ ПРИХИЛЬНИКІВ І ЧЛЕНІВ ФКУ НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ

Ню Йорк. — В неділю 12-го грудня ц. р. о годині 3-ій по полудні в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця відбудуться збори фундаторів катедри українознавства міста Ню Йорку і таких околиць: Менгеттен, Бруклин-Північ, Бруклин-Південь, Бронкс, Квінс і Стетен Айленд та Йонкерс. До участи в зборах запрошується також тих місцевих громадян, які ще не мали змоги стати фундаторами катедри, але котрі бажають активно включитися в працю Фонду Катедри Українознавства (ФКУ). Ціллю зборів є створення Відділу ФКУ в місті Ню Йорку.

В Шикаґу відбувся Союзовий День Подяки

Шикаґо. — В неділю, 5 грудня, тут у приміщенні Клюбу „Левів" відбулося союзове прийняття-бенкет, метою якого була подяка та відмічення заслуг діячів, які найбільше служили для росту та розбудови УНСоюзу в його минулому, ювілейному році. Бенкет влаштував Окружний Комітет Відділів УНСоюзу шикаґівської округи. Розпочався він молитвою, яку провів місцевий парох Впр. о. Йосиф Шарий. Бенкет відкрив голова Округи Микола Олек, який, після привітання приявних отців, гостей та членів екзекутиви УНСоюзу — гол. предсідника Йосифа Лисогора і гол. секретаря Ярослава Падоха, віддав керму вечора в руки майстрів церемонії гол. радної Олени Олек та гол. контролера івана Іванчука. Тостмайстри представили почесних гостей, поміж якими знайшлося багато місцевих союзових діячів, зокрема членів Головного уряду, а саме заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, гол. контролери Петро Пуцило й Іван Іванчук та гол. радні Олена Олек, Тарас Шпікула і Мирон Куропась, заслужені організатори УНСоюзу Микола Ткачук і Михайло Ольшанський і інші. Після вечері промовляв гол. секретар Ярослав Падох, який, нав'язавши до вікової традиції свята подяки, підмітив, що для декого це свято є не тільки 350-річною традицією, але реальною дійсністю і радістю. Для декого його перше свято подяки на цій гостинній землі відбулося 35, а для декого тільки 15 років тому. Тим ближче нам це, союзове свято подяки, бо на ньому відмічуємо виїмкові заслуги відданих союзових діячів, які жертвенно, часто коштом свого здоров'я, працювали для постійного росту нашої найстаршої установи. Опісля відома співачка Ліліяна Опихана відспівала декілька народних пісень при акомпаніяменті проф. Василя Шутя. Співачка є гордістю 22 Відділу УНСоюзу, якого є членкою. Потім вітав приявних та дякував аранжерам свята заст. гол. предсідника інж. Степан Куропась, після чого виголосив промову гол. предсідник Йосиф Лисогір. Він з признанням висловився про влаштування цього союзового бенкету й то в час, коли він та гол. секретар УНСоюзу прибули до Шикаґа, щоб відбути важливі передконвенційні наради з метою, щоб чергова конвенція, яка вперше відбудеться в Шикаґо, закінчилася повним успіхом. Промовець відмітив велику вагу кожної чотирорічної конвенції в житті не тільки УНСоюзу, але всієї нашої громади, і значення якої тісно пов'язані з ростом УНСоюзу.

Після цього відбулося врочисте вручення почесних нагород за заслуги в минулорічній ювілейній кампанії УНСоюзу.

Золоту ювілейну відзнаку УНСоюзу одержали за свої виїмкові заслуги такі шикаґівські діячі: Михайло Ольшанський, який здобув 109 членів, Лев Боднар (100 членів), Михайло Семків (63), Микола Ткачук (63), Тарас Шпікула (62), і Петро Пуцило(57). Срібні відзнаки здобули в минулому році: пані Олена Олек (30), інж. Михайло Харів (29) та інж. Степан Куропась (27), а бронзову відзнаку одержали: І. Меліщишин (18), М. Сеник (16), проф. І. Красник (12), Т. Носієвич (11) та Б. Вовчик, П. Пятель, П. Куліш, і проф. М. Куропась, які здобули по десять членів. Крім того М. Ольшанський та інж. М. Харів здобули почесну плякету членів Клюбу Заслужених Союзовців. Плякету здобула також шикаґівська округа за своє першенство щодо кількости здобутих членів. Союзове свято подяки закінчилося молитвою, яку провів о. Кулик, парох місцевої української православної церкви.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Присмерк престижу де Голля

Недільні президентські вибори у Франції стали великою несподіванкою як для прихильників, так і для противників де Голля, але найбільшою несподіванкою вони були, мабуть, для нього самого. Він так глибоко вірив у свій німб в народі, у свою глибоко вкорінену й незахитану популярність, у свою незаступність на становищі керівника держави, що не вів майже ніякої передвиборчої кампанії, бувши певним, що в першому ж голосуванні дістане потрібних за виборчою ординацією понад 50% голосів. Він вимагав від французів „масового потвердження", що вони бажають мати його у державному проводі, а його довірені твердили, що він уважатиме за таке „масове потвердження" — 60% голосів. Однак він дістав їх тільки 43.9%, і опинився в меншості у відношенні до суми голосів, відданих за його противників.

Таким чином розвіялась леґенда, начебто величезна більшість французького народу все ще за де Голля. Очевидно, якщо де Голль стане до тіснішого вибору 19-го цього місяця, то буде обраний великою більшістю голосів, алеж самий факт, що він мусить аж у тісніших виборах змагатися за перемогу, та ще й із представником лівиці, Франсуа Міттераном, що його підтримують комуністи і що його перемога залежить головно від тих голосів, які в першому голосуванні впали на представника демократичного центру, Жана Леканює, — стягає де Голля з п'єдесталу надпартійного, всенародного лідера, який твердив, що знівечив значення політичних партій. Де Голль був і залишився символом стабільности політичних відносин у Франції, але перестав бути символом повного злиття понять французької нації і держави, перестав бути символом всенародного змагання Франції до відродження її колишньої великодержавницької величі.

Французькі й закордонні коментатори вказують на багато причин такого неприємного для де Голля висліду недільного голосування. Сучасні французи не люблять, коли політичний глузд заяви Людовика XIV з 17-го сторіччя „Держава — це я" переноситься у дійсність половини 20-го сторіччя. Французи — люди дуже практичні, вони не розуміють містичних повчань про майбутню велич з таким практичним наслідком в теперішньому, що Франція опинилась у конфлікті з п'ятьма іншими членами Европейської Економічної Спільноти та з 14-ма іншими країнами - членами Атлантійського Союзу (НАТО). Французи, як виявилось у виборах, не вірять у теорію самовистачальности атомової оборонної сили Франції і не вірять у можливість приязни Франції з СССР. Очевидно, кожний, хто голосував за одного з 5-ох противників де Голля, робив це з інших причин. Але кожного з них де Голль якось насторожив проти себе. Не можна також дивуватися, що французи не квапилися голосувати за 75-літнього де Голля, що мав би правити 5-ою Республікою до 82-го року життя.

Не відомо ще, які висновки витягне де Голль з недільного голосування для своєї дальшої політики, якщо залишиться президентом Франції. Але добре було б, щоб він послухався поради англійського карикатуриста, і з головою, оповитою хмарами, нахилився і подивився на поменшеного де Голля на землі.

На експорт – є, в Україні – нема

В інформаційних бюлетенях совєтських амбасад за кордоном було подане останнім часом за московською пресовою аґенцією „Новости" повідомлення: „Українська книжка за кордоном". В цьому повідомленні йшла мова про те, яким то попитом втішаються за кордоном українські книжки, що їх видається на Україні і розсилається з Києва в різні країни світу на замовлення чужоземних книгарень. З поданої інформації виходило б, що розходяться українські книжки, нібито замовлювані чужоземними книгарнями, до 85 країн світу, і що протягом лише дев'ятьох місяців 1965 року експортовано з України понад мільйон примірників.

Як і кожна інспірована московськими пропаґандистами інформація, згадане повідомлення побудоване на неправдивих даних. Найперше, не розсилається українських книжок за кордон з України, Києва, Харкова чи Львова, але тільки з Москви через всесоюзне об'єднання п. н. „Международная Книга", яке, як стало відомо тепер із „Мемуарів Пеньковського", є однією з експозитур московського КҐБ. Не відповідає правді також твердження, що ці книжки висилається на „замовлення" чужоземних книгарень: їх розсилається за встановленим КҐБ ключем з Москви до численних совєтських таки книгарень по всіх-усюдах світу, або ж їхніх філій, що діють інколи й під фірмою приватних книгарень. Відповідає правді тільки ствердження, що йдуть українські книжки за кордон масово, і то навіть до таких країн, як Північний В'єтнам, Ґвінея, Монголія та інші, де ледве чи живуть які українці.

Промовчано в бюлетені цілком дійсне становище з українською книжкою в самій таки Україні і в тих республіках СССР, де живуть мільйони українців. Не згадано ні словом про те, що кількість видаваних українською мовою книжок в Українській ССР зменшується з кожним роком, і що водночас із цим збільшується кількість видань, друкованих російською мовою.

Вихваляється Москва великим попитом на українську книжку в усьому світі в той час, як на Україні — згідно з листами, друкованими в совєтських газетах, бажану українську книжку тяжко роздобути, бо її тираж звичайно дві-три-п'ять-вісім тисяч, а то й сто чи п'ятсот примірників на понад 42 мільйони населення УССР; що видана одного дня книжка через кілька днів зникає з книгарських полиць, і її за ніякі гроші роздобути не можна. З цього погляду на Україні панує справжній голод на українську книжку, якого ні режим, ні його видавництва не стараються заспокоїти. І в той же час сотки тисяч потрібних для українців книжок ідуть за кордон, щоб залежуватися по книгарнях у тих країнах, де ніхто їх не купує.

Ще гірша ситуація з українською книжкою в багатьох інших республіках СССР чи областях РСФСР, як, наприклад, на Кубані, в Сибіру, в Казахстані, де живуть сотки тисяч, а то й мільйони українців. Всюди там українці, як це знову ж відомо з листів до редакцій совєтських газет, цілком позбавлені українського друкованого слова і не мають можливости одержувати українських книжок, бо їх просто немає, — на Україні вони вже вичерпані, а решта пішла за кордон.

Така дійсність в Україні, що була і залишається колонією Москви, із якої можна експортувати все — і пшеницю, і вугілля, і книжки в той час, як їх немає для самих українців.

М. Чировський

ЕКОНОМІКА В НЕОФІЦІЙНІЙ ВІЙНІ

Воєнні події у В'єтнамі у великій мірі вплинули на господарські процеси в ЗДА — прискорили й загострили їх. Війна поширюється, зростають втрати, множаться голоси за посилення військових акцій ЗДА, хоч ніхто не сподівається скорого закінчення воєнних дій. Тим то під впливом урядових змагань підноситься воєнний потенціял на щораз вищий рівень, автоматично ширшає і розмах господарської дії, як матеріяльної бази воєнного потенціялу.

Затруднення виробничих ресурсів, робітної сили, капіталу і сировини зближається в ЗДА до стану т. зв. повного їх використання. Безробіття в останніх двох тижнях зійшло на найнижчий рівень від 1952-го року, заробітки підвищились.

Щоб не відставати від росту запотребування, робиться щораз нові інвестиції, акційні спілки викидають на ринок щораз нові видання цінних паперів. Ростуть спекуляційні операції, росте й інфляційна напруга. Нові кредити банки призначають у неймовірно високих розмірах, роздрібна торгівля, з огляду на знамениті заробітки населення, побила всі попередні рекорди.

Усі ці моменти господарського розгону взаємно пов'язані і один одного прискорюють, а всі разом спричинені воєнними діями, хоч і відбуваються ті дії за тисячі кілометрів від внутрішнього ринку.

Як завжди буває в період воєнного повного використання ресурсів і виробничих засобів, найбільша небезпека криється в можливості нагальної інфляції.

Щоб протидіяти небезпеці надто розігрітого господарського росту, уряд ЗДА вдався до деяких заходів, які викликали різну реакцію.

Найбільш актуальною в останніх двох тижнях була державна акція проти плянованого підвищення цін на алюміній і мідь. Довідавшися про цей плян продуцентів двох надзвичайно важливих промислових матеріялів, Вашинґтон рішив із державних резерв кинути на ринок по 200.000 тонн алюмінію і міді, щоб згідно з економічним законом збити на них ціни. При цьому Уряд зовсім не приховував своєї цілі: не допустити до захитання цін і тим самим відвернути небезпеку зросту інфляції в період міжнародних ускладнень.

Зчинився крик, мовляв, уряд надуживає своєї влади, вбиваючи свободу індивідуального підприємства. Одначе правда дещо інакша.

Поперше, в минулому Уряд під час воєнної інфляційної натуги звичайно заморожував ціни та платні і раціоналізував ресурси. Вашинґтон зробив куди ліберальніше: він нічого не реґляментував, а тільки посередньо припинив плянований ріст цін на алюміній і мідь.

Подруге, ніхто з продуцентів алюмінію не протестував, коли в минулому Уряд закуповував цей продукт понад рівень нормального урядового запотребування тільки для того, щоб сприяти розвиткові індустрії. Тож ніхто не може заперечити права Уряду продавати надвишку своїх запасів алюмінію і міді, коли йому це видаватиметься доцільним, тим більше, коли він закуповував їх з метою стабілізації і фактичної допомоги підприємствам.

Подібних заходів для вдержання ринкового балянсу уживав теперішній Уряд і в недавньому минулому, зокрема президент Джансон шляхом „особистої дипломатії" не допустив до страйку сталевих робітників. Хоч може занадто поблажливими є демократи супроти професійних спілок, які виявляють надмірні апетити до платень і додаткових бенефітів, що виразно підсичують інфляцію.

В цьому останньому випадку може доцільніше вчинив Конґрес, не виключивши із закону Тафта - Гартлі точки 14 Б, що дає можливість окремим стейтам забороняти існування в поодиноких підприємствах юнійних клітин, до яких мусів би належати кожний робітник, що там працює. Тобто точка 14 Б дозволяє робітникові працювати в даному підприємстві, не належачи до професійної спілки. Ця постанова в значній мірі послаблювала спілки, і вони вже довгий час намагалися всякими засобами точку 14 Б усунути. Таким чином сила професійних спілок стала б куди більшою, і вони мали б змогу своєю аґресивністю щораз вище підбивати платні та виробничі кошти, тим самим загострюючи небезпеку інфляції.

Маючи власне цю проблему на увазі, Конґрес задержав точку 14 Б і зіґнорував домагання провідників професійних спілок піднести мінімальну платню за годину праці з $1.25 до $1.50 як економічно небезпечне і несвоєчасне.

Економісти сушать собі голови над тим, як не допустити розвитку інфляції і одночасно продовжувати господарський просперитет в період воєнної напруги господарських процесів. Завдання нелегке. Недавно виступив з порадами в цій справі Артур Бирнс, колишній економічний дорадник президента Айзенгавера. Він рекомендував як протиінфляційний захід скорочення державних видатків і ступневе, але постійне обниження податків.

Одначе Бирнс в дечому не мав рації, бо годі і тепер сподіватися скорочення державних видатків, коли конфлікт у В'єтнамі щораз більше загострюється і годі обнижувати податки, коли воєнно-оборонні видатки з кожним днем зростають, а публічна заборгованість накопичується.

Яких засобів вживе Уряд в обличчі воєнних подій, покаже найближча майбутність.

Роман Голіян

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ У ФРАНЦІЇ

(2)

Франсуа Мітеран, 49 років, з родини залізничника, адвокат, посол, посадник Шато - Шінон, кол. міністер юстиції, внутрішніх справ, колоній і комбатант. Голова партії УДСР, нині складової частини Федерації демократів і радикал - соціялістів. Уклав виборний договір з комуністичною партією, як речник „лівого фронту". Заявляється за Европою, але „не Европою технократів та монополії", і за вірністю Атлантійському Союзові. Виступає за „демократичну пляніфікацію господарства" та широку розбудову шкільництва, промислу, житлового будівництва. На його погляд: „Де Голль — це лад, що створює анархію".

П'єр Марсілясі — 55 років, з родини середніх землевласників. Учасник резистансу, адвокат при Державній Раді й при Касаційному Трибуналі. Сенатор, голова Комісії конституційних законів. Безпартійний. Зв'язаний з колами великої й середньої буржуазії та заможного селянства. Закидає де Голлеві вибуялу гордість і автократизм. За його словами: „Де Голль не має чим чванитися, бо все, що він нібито створив, є лиш продовженням того, що започаткувала 4-та Республіка. П'ята Республіка де Голля лише змарнувала „наслідство по батькові" і зломила римський договір про Спільний Ринок. Можливо, що Европу врятують селяни, але не з теперішнім урядом".

Жан Тіксьє-Ваньянкур, — 58 років, адвокат, кол. секретар інформації в уряді Петена. Двократний посол до парляменту. Оборонець в політичних процесах протиґоллівців, зокрема ген. Саляна. Ставленець крайньо - правих кіл. Фантастично ненавидить де Голля, якого атакує публічно з їдкою злобою, викликаючи на прилюдну дискусію.

Марсель Барбю, — 58 років, з бідної робітничої родини, дрібний промисловець, батько 12 дітей. Резистант і кол. в'язень Бухенвальду. Кол. посол Конституанти з 1946 р. Проповідник братерства між людьми, творення „спільнот праці" і житлового будівництва для найбідніших. У постійній боротьбі з державною адміністрацією. Його прихильники об'їхали цілу Францію, щоб зібрати 117 підписів від посадників та кантональних радників, потрібних для зголошення його кандидатури, і роздобути фонди на виборчу кампанію.

Як на акцію опозиції реаґують де Голль і його прихильники?

Партія ґоллістів разом з „попутниками" з інших парляментарних груп має в парляменті більшість і чималі впливи в терені. З доручення де Голля виборча акція з його табору мусіла діяти якнайтихіше, користуючися по змозі аґітаторами з-поза партійних кіл. Виходячи із становища сили і особистого престижу, сам де Голль до останнього часу не виступав публічно з кандидатською промовою за вийнятком своєї декларації 4-го листопада, в якій подав народові повідомлення про свою кандидатуру на Президента Республіки на чергових сім років. Наступний виступ генерала у формі звернення до народу мав відбутися на закінчення виборчої кампанії, 4-го грудня. Це своє рішення змінив де Голль під натиском своїх прибічників, занепокоєних несподіваними успіхами опозиційної кампанії, і виступив з помітною неохотою в телевізії 30 листопада. Говорив спокійно 15 хвилин, не відповідаючи на атаки противників. Говорив про Францію і свою працю для неї, про партійні спори, які загнали державу над берег пропасти, з над якої прийшлося йому її рятувати, остерігав проти непевного „завтра" на випадок своєї демісії. Справляв враження втомленої людини, і слухали його з мішаним почуванням чогось недосказаного.

Тим часом виборча гарячка у Франції охопила навіть ту частину громадянства, яка традиційно не цікавилася політичними справами. В такій ситуації мимохіть виринає питання: як покотяться далі події, якщо опозиції вдасться перешкодити де Голлеві здобути в першій рунді 51% відданих голосів? В такому випадку перед генералом стануть три можливості:

— Втримати свою кандидатуру і стати до бальотажу з тим контркандидатом, який отримає найбільшу кількість голосів;

— Зняти свою кандидатуру і залишити вільне поле для бальотажу між цими двома своїми суперниками, які в черзі здобудуть найбільший відсоток голосів;

— Демісіонувати із становища Президента, яке він займає законно ще до 8-го січня 1966 року. Де Голль був обраний Президентом 21 грудня 1958-го року, а розпочав свою 7-річну каденцію 8 січня 1959 р. До її закінчення має повноту влади, включно з правом проголошення нових законів, розв'язання парляменту і сенату, проголошення виймкового стану оборони Республіки, навіть бойового використання атомової зброї. На випадок його демісії, упразнення Президента перейшли б конституційно на президента Сенату до часу нових виборів, які мусіли б відбутися через 20-35 днів і які тим самим уневажнили б вислід теперішніх президентських виборів.

(Кінець)

● **Карібська гребля на прикордонні Замбії і Родезії,** яка здобула тепер міжнародний розголос внаслідку конфлікту з біло-расистським урядом Ієна Сміта, була відкрита 17-го травня 1960 р. на великій церемонії з участю королеви-матері Єлисавети. Гребля коштувала 220 мільйонів дол., будувала її італійська компанія і висока вона на 420 стіп від дна ріки Замбії. Будували її 2.000 европейських і 8.000 африканських робітників, з яких згинули в ході роботи 87 білих і 125 чорних. Фінансувала Англія.

НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ В МОСКОВСЬКИХ РЕСТОРАНАХ

У швайцарському тижневику „Ді Вельтвохе" (ч. 1667 з 22 жовтня ц. р.), надруковано статтю Ганса Машарті про Москву під поданим вище заголовком і другим — „Немає нічого смачнішого від капусняка". Подаємо її у вільному перекладі. Прізвище наведеного в статті українця напевно вигадане, бо хіба автор не хотів би зрадити свого приятеля.

Григорій Андрійович Слободський — українець з Києва, за фахом інженер-механік, 45 років, одружений і має трьох дітей. Коли я випадково познайомився з ним у ресторані „Араґві", він був у Москві службово, в „командировці". Згодом ми стали добрими друзями. Коли він розпоряджав вільним часом, він відвідував мене або викликав телефоном, і ми зустрічались при склянці вина або при пляшці горілки.

Г. Слободський мав у Москві двох колеґ, але не мав друзів. Він не любив москалів. „Москалі, — сказав він одного разу — черстві і темні, так як їхній край. Гляньте на Москву. Це 7-мільйонове село, замешкале зміщаненими селянами. Ніяка культура їх не торкнулась. Ось дивіться, — кивнув він головою до одного стола, це сиділо п'яне товариство урядовців, що разом із своїми жінками їло, кричало і жестикулювало, — так виглядають росіяни, пануючі люди: бовдури необтесані. Але вони звичайно — директори фабрик і радгоспів на Україні, в Литві, Вірменії, Казахстані і на Далекому Сході. Скрізь москалі, скрізь вони командують. Але якщо трапиться якесь лихо, збіжжя десь зогниє чи поржавіють машини, тоді винні українці, узбеки, латиші, молдавани".

Г. А. Слободський — український патріот. Для нього Київ — найкраще місто в цілому Совєтському Союзі, і, коли він мріє про прогулянку в травні над Дніпро, до якої мене запрошує, його очі блищать від радости. Його антипатія до москалів, яку він поділяє з багатьма своїми земляками, родиться з почуття вищости, з темпераменту, освіти, культури і традиції. Те, що він завжди при зустрічі цілував мою дружину в руку, не було його звичкою. Цим він ніби хотів доказати: ми, українці, знаємо, що кому належиться, у нас манери, ми не дикуни такі, як москалі"...

Таке почуття вищости супроти москалів виявляють вірмени і грузини. Їх відсоток серед населення столиці СССР, порівняно з іншими національностями, високий. До них москалі відносяться з певним респектом, не так тому, що багато з них є мистцями сцени, радіо і телевізії, професорами і доцентами в московських високих школах, але більше тому, що вони виявляють вроджений і набутий торговельний талант. Вірмени і грузини нелеґально помагають промислові і торгівлі сирівцями та півфабрикатами, яких дуже тяжко дістати, доставляючи їх швидко і певно. Офіційно поборювану державою спекуляцію розглядають як важливу для економіки домену „швілі", як називають у Москві грузинів від закінчення їх прізвищ, і також земляків Мікояна.

Біржею „швілів" є ресторан „Араґві", а вірмен — „Арарат". Їх постійними клієнтами є високі достойники. Звичайні смертники їх оминають, тим більше, що відстрашує їх ще „меню" з дорогими цінами.

Число ресторанів т. зв. націоналів, їхня ґастрономічна ранґа і популярність серед мешканців Москви виявляють значення різних народів Совєтського Союзу в столиці. Національні ресторани найчастіше мають московську обслугу. А що росіяни прийняли засаду „чого мужик не знає, того не їсть", вони воліють радше свою кухню, а в національний ресторан ідуть тоді, коли їм щось там смакує або публіка там приємна. До недавнього часу москалі оминали національний ресторан „Узбекістан" на вул. Неґлінній, де сходилися представники Середньої Азії: казахи, киргизи, узбеки, таджики і туркмени, споживаючи там юшку з овечого м'яса та інші свої страви. Під час літніх прогулянок, конґресів і партійних з'їздів бував там такий натовп клієнтів, що ще перед полуднем ресторан замикали, бо він був по вінця повний.

Я часто бував в ресторані „Узбекістан", де гості здалека приносили подих Азії. Номади з пустині Каракуми, пастухи з-над озера Іссикуль, мисливці з Алма-Ати і орієнтально прикрашені жінки з казкових міст Бухари й Самарканду ... Бог знає, які інтереси змушують їх їхати тисячі кілометрів і стояти в рядах пілґримів перед мавзолеєм Леніна на Красній площі, щоб своїми скісними очима кинути погляд на святощі світового комунізму. Одного разу — а це було під час сесії Верховного Совєту — приходили кожного вечора до „Узбекістану" делеґати з республік Середньої Азії, по виконанні обов'язків оплескувати промовців, і засідали до свого зеленого чаю. Мужчини, залишаючи на головах папахи, скидали з себе кожухи, і жінки також звільняли себе з хустин та кольорових плахт.

Далі автор описує сцену, коли то повногруда жінка, обвішана орденами, з відзнакою делеґатки Киргизької ССР, пішла в ресторані до туалету помитись. Дружина автора за деякий час пішла також туди і побачила, як та делеґатка, скинувши з себе мало не ввесь одяг і склавши його разом з орденами на столик, пустила на себе воду з крану. В той момент увійшла прислуга - росіянка. „Ти свиня! — крикнула вона. — Не маєш культури! Якщо не вмієш пристойно поводитися в Москві, то залишалась би вдома". При цьому вона зовсім не вважала на

(Закінчення на стор. 4-ій)

о. Іриней Готра, ЧСВВ

ПОВОРОТ МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ІЗ ЗАСЛАННЯ

(Спогад його особистого секретаря)

(2)

Митрополит залишався у Бершаді ще кілька днів. Богослужбу відправляв у костелі, який прилягав до парку графів Шептицьких. В той час Митрополит дав триденну місію для людей Бершади. Православних було тут мало, більше латинників, з яких лише незначна частина говорила по-польськи, а більшість українською мовою. Сміялися з них поляки, мовляв, які вони католики, коли не вміють говорити по-католицьки, тобто по-польськи.

Митрополит ранком, по Службі Божій виголошував науку — українською мовою — про правди віри, а по полудні переводив катехизацію.

З Бершади вибралися ми до Жабокряча, до панства Бжозовських, дальшої рідні Митрополита. Хоч як ми поспішали, щоб ще перед північчю дістатися на місце, таки не вспіли на вечерю, з якою на нас чекали. По півночі вже не можна було їсти з огляду на Службу Божу, яку мав відправити Митрополит. Тож поговорили і пішли на відпочинок, який також не був довгий, бо о 3-ій год. ранку Митрополит почав сповідати наших полонених, що працювали у цьому фільварку. О 8-ій год. була читана Служба Божа, на якій приступили до св. Причастя ті всі полонені.

По полудні вибралися ми залізницею в дорогу на Житомир. Приїхали до Фастова, але поїзду на Житомир не застали, бо за 10 хвилин перед тим він від'їхав. Треба було чекати до ранку на другий поїзд.

Рішилися їхати до Києва. І добре сталося, що не поїхали до Житомира, бо якраз в той день відбувався там суд над православним єпископом Євлогієм Георгієвським, і місцеві мешканці могли б подумати, що Митрополит приїхав на суд. З Фастова хотів я телефонічно сполучитися з Києвом і дати знати на приходство про наш приїзд, але не міг добитися сполучення ні з Фастова, ні із залізничої стації в Києві.

До Києва приїхали ми десь коло півночі, а на приходство Нового Костелу, де я мешкав перед виїздом, добилися вже добре по півночі. Сторож відчинив браму і ми вийшли на другий поверх, де мешкав о. Шафранський, у якого мав я кімнату. На цьому коридорі мешкали ще два катехити, які в неділі й свята допомагали парохові у душпастирській праці.

Усі мої старання розбудити господаря були безуспішні. Попрокидалися сусіди і з цілої сили гримали в двері, але також без успіху. На коридорі стояла софа, і я попросив Митрополита, щоб сів відпочати, а сам пішов до лазнички, де була моя постіль, витягнув з неї подушку і приніс Митрополитові. Він сказав, щоб я сів біля нього і поставив подушку так, щоб з одного боку була його голова, а з другого моя. І так ми задрімали, а як стали нас боліти в'язи, то змінили свої місця.

Над ранком о. Шафранський прокинувся, і я злегка застукав до дверей. Він став перепрошувати Митрополита за цю пригоду. Митрополит усміхнувся і пішов митися до лазнички.

В сальонику приготовив я престіл, перед яким Митрополит відправляв Службу Божу. Навіть під час відпусту — перенесення мощей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті.

На відпуст св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішуся, що можу повітати Вашу Ексцеленцію як свого гостя, — і просить на перше місце. На це Митрополит:

— Тішуся, що можу повітати вас, Ексцеленціє, як свого гостя, хоч не у своєму домі, — і просить єпископа на перше місце.

Хвилина церемоній, хто має зайняти перше місце, і нарешті Митрополит сів на перше місце, а єпископ Ігнатій по правій його руці. Польські духовники переморгнулись, мовляв, Митрополит відважився підкреслити свої претенсії на київський престіл, хоч Кир Андрей був також митрополитом київським. Аж п о обіді польське духовенство виявило своє обурення з приводу претенсії Кир Андрея.

У Києві Митрополит Андрей заложив греко - католицьку церкву, яка була леґалізована російським Тимчасовим Урядом. Отця шамбеляна Михайла Цегельського, пароха Камінки Струмілової, призначив генеральним вікарієм для греко - католиків на Східній Україні. Першим парохом греко - католицької церкви у Києві був о. Микола Щепанюк, колишній сотрудник у церкві св. Юра у Львові.

Прийшла до Митрополита делеґація наших переселенців з Галичини з дочкою Ів. Франка, яка попросила, щоб він відправив панахиду за її батька. Митрополит поспитав посла Старуха, що очолював цю делеґацію, чи був на похороні Івана Франка католицький священик. Той відповів, що там. І Митрополит згодився відправити панахиду в латинськім костелі св. Александра.

Десь біля 4-ої год. по полудні зібралося в костелі дуже багато українців католиків і православних. Відбулася панахида. Коли ми вже сходили на вулицю до фіякру, я побачив, що групи людей громадилися на церковному подвір'ї. Почався мітинґ, але — не жалобний. Промовець виступав проти урядженої панахиди, бо, мовляв, Франко не був віруючою людиною.

З Києва вибралися ми до Москви. Перед виїздом я отримав посвідку від представника Тимчасового Уряду, про те, що я є секретарем Митрополита Шептицького. Це мала бути леґітимація і для мене і для Кир Андрея.

З жалем прощалися українські громадяни Києва з Митрополитом. Востаннє уділив він їм свого благословенства на двірці біля вагона, і поїзд рушив.

(Далі буде)

Ню Йорк випередив Філядельфію й зайняв перше місце у збірці на Національний Даток УККА

Ню Йорк. — З канцелярії УККА інформують, що підсумки збірки на Український Національний Фонд, зроблені при кінці листопада, виявили, що громада в Ню Йорку вперше від років перемогла Філядельфію, зібравши вже в цьому році суму $ 6,603.95 національного датку. За нею знайшлася Філядельфія із сумою долярів 5,509.20 та Шикаго дол. 2,096.50. Всі інші громади не дійшли ще до суми двох тисяч долярів, хоч в останніх днях значно підвищили свій уділ у збірці.

Замітне, що за останній тиждень число громад, які склали тисячу долярів, або більше, зросло з 11 на 13. Цими новими громадами є Міннеаполіс і Вашингтон. Ряд громад наблизився до тисячної межі й немає сумніву, що число таких прикладних громад в найближчих днях і тижнях збільшиться, а до кінця року напевно подвоїться. Повинно бути точкою амбіції всіх наших громад, щоб досягти збірку датку серед своїх громадян бодай до тисячі долярів. Сто громад по тисячі й наскільки збільшився б бюджет УККА.

Слід додати, що, порівнюючи з попереднім станом, в табелі найуспішніших у збірці громад відбувся ряд пересунень. Поправили своє почесне місце в табелі громад невелика громада Янгставну, яка пересунулася з недавнього 7 на 4 місце, та Сиракюзи з 9 на 8 місце. Інші громади зберегли попереднє місце, або дали себе іншим випередити.

На першого грудня ц. р. стан змагань поміж громадами у збірці національного датку представлявся так:

1. Ню Йорк	$6,603.95
2. Філядельфія	5,509.20
3. Шикаго	2,096.50
4. Янгставн	1,846.24
5. Дітройт, Метр.	1,681.25
6. Джерзі Сіті	1,676.00
7. Дітройт-Схід (Гемтремк)	1,519.00
8. Сиракюзи	1,378.00
9. Клівленд	1,271.00
10. Рочестер	1,168.00
11. Нюарк	1,075.00
12. Міннеаполіс	1,065.00
13. Вашингтон	1,061.50

Додати б, що сусід Нюарку — Ірвінгтон, який під географ. і громад. глядом часто ідентифікують з Нюарком, в якому тепер є осідок Від. УККА, склав окремо $835. В суму збірки Ню Йорку входять всі його дільниці Мангеттен, Бруклин, Бронкс, Квінс, Асторія, Флашінг і Статен Айленд.

До тисячки доходять такі невеликі громади, як Балтимор, що зібрала до листопада рала до кінця листопада $944.45, Лорейн — $840 і Ню Бронсвік, що уже зібрав $680.00. Ці громади заслуговують на окреме почесне відзначення. Вони здавна відзначилися в збірці національного датку.

Ще тільки чотири тижні залишилися для закінчення цьогорічної збірки національного датку. Треба, щоб всі свідомі громадяни в тому часі склали свій щедрий даток на дальшу успішну працю УККА для добра і поваги української громади в ЗДА та української справи у світі, а Відділи УККА та всі збирачі національного датку, щоб не оминули ні одної свідомої української родини й людини, і не пригадали їй її рокового обов'язку скласти свою частину національного оподаткування на потреби своєї громади й нації.

ПЛАСТ-ПРИЯТ в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.

— запрошує на —

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР

в неділю, 12-го грудня 1965 року

від 9-ої рано до 5-ої по пол.
в укр. кат. школі св. ВОЛОДИМИРА
в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.

Різдвяні дарунки, різдвяне печиво, кераміка, вишивки, забавки. Виграші (кожний льос виграє). Теплі і зимні перекуски.

Ввесь дохід на придбання Пластової Домівки.

Увага! ОбВУА! Увага!

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

ВІДДІЛУ ОбВУА НЮ ЙОРК

для звітування теперішніх та обрання нових Керівних Органів — відбудуться

в суботу, 18-го грудня 1965 року

о год. 6:00 вечора

в горішній залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку при 149 Друга Евню зі статутовим порядком нарад.

УЧАСТЬ УСІХ ЧЛЕНІВ ОБОВ'ЯЗКОВА

Якщо в означеній годині не прибуде вимагане статутом кворум, Збори проходитимуть важно на одну годину пізніше при наявному числі учасників.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОбВУА НЮ ЙОРК

Рочестер, Н. Й.

КОНЦЕРТ ХОРУ „ДУМКА"

Дозволять читачі, що я поділюся з ними своїми враженнями з концерту хору „Думка", який відбувся у нас 25-го листопада. Українці нашого міста були порушені небуденною подією і зацікавлення концертом було велике. Цеж приїжджають гарячі поклонники пісні, що свій труд, здоров'я їй віддають, що по важкій щоденній праці спішать на проби, що жертвуючи собою, їдуть у далеке турне в Рочестер, Боффало, Торонто, везучи наш великий скарб, надбання цілих поколінь — пісню. Слава їм усім разом і кожному зокрема, за те, що розгрівають своєю піснею наші душі, що вливають надію в наші серця, що не дають приспати тих добрих іскор, що ще жевріють.

Та ще з великою нетерпеливістю ждали ми на співаків-солістів, які мали виступити з хором, зокрема на пані Андреадіс, якої Рочестер не мав ще нагоди почути.

Велика подяка відділові УКК Рочестер, який щиро зайнявся імпрезою. Це було видно у піднаймленні великої залі, у двох фортепіянах на сцені, у чудових квітах піднесених хорові, у ніжних троядах, дарованих пані Андреадіс. Все було невимушено, елеґантно, щиро. І так же щиро й оваційно вітала диригента, солістів і хор публіка, яка залю на дві тисячі місць виповнила майже вщерть.

Відкрив концерт адвокат В. Андрушин, голова місцевого Відділу УКК, вітаючи тепло гостей. Першою точкою програми „Да воскреснет Бог" Д. Бортнянського, хор відразу виявив свою силу й техніку. Прекрасні динамічні контрасти полонили публіку. Диригент Іван Задорожний диригував весь час без нот, спокійними рухами володів хором.

Пані Галина Андреадіс представилася слухачам у двох піснях: Барвінського „Ой люлі, люлі", чудовій речі, може трохи тяжкій для сприймання пересічного слухача і в переложеній на українську мову „Хтось недавно уночі співав про любов мені" з опери Россіні „Цирулик Севільський". Про незвичайну якість, силу й широку скалю голосу пані Андреадіс писали вже фахівці, я тільки хотіла б додати, що співачка робить ще велике враження своєю молодою, милою появою, а спеціяльно своєю ґраціозною й елеґантною поведінкою на сцені. Кожний рух, кожна усмішка вказують на незвичайну тонкість культури нашої артистки - співачки.

Слідуюча річ кантата для чоловічого й мішаного хорів „Вибір гетьмана". Кантату написав Борис Кудрик у 1934 році з нагоди 35-ліття коломийського Бояна. Фортепіяновий супровід доробив Микола Фоменко, працюючи щиро над ним коло півроку. Оба піяністи. Олек. Берник і Олек. Омельський прекрасно виконували технічно важкий супровід, точно, чисто, а рівночасно з душею і дискретно. Сольо в кантаті виконував оперовий співак Лев Рейнарович, відомий нашій публіці.

Друга половина програми, це дві сцени з опери Печеніги Углицького „Відьма". Цю оперу написано в Америці й вона була принята й затверджена до виконання в „Метрополітальній опері". На жаль не було фондів на її виведення на сцені. Все ж П. У., заставляючи власну хату й всі надбання, награв її на пластинку по-англійськи з участю хору й оркестри метрополітальної опери. Шкода, що пропала рідка нагода показати українську оперу на американській сцені. „Хор татар" і фортепіяновий акомпаніямент творять цікаве орієнтальне тло для солістів, а козацька пісня лунає після цього, як перемога. Солісти: Андреадіс, Зам'ятий Ігор, Рейнарович.

Оперний співак Л. Рейнарович виспівав арію гетьмана з опери „Богдан Хмельницький" Данкевича, „Друзі вперед" Фоменка, а на настирливі домагання публіки — Фоменка „Прощай мій краю, рідний мій". Остання точка програми, — це виступ хорів в двох окремих піснях: 1) Сцена з опери „На Русалчин Великдень" Леонтовича з солями Олени Зам'ятої — сопрано, Богдана Пирожака — тенор. Річ дуже мелодійна, і хор виконав її так прецизно, що зачарував слухачів. Тут мав нагоду виявити себе піяніст Олек. Берник — чудово. Весільна сцена з опери Гнатишина „Медведик" була під кожним оглядом завершенням концерту. Хор сприймав кожний рух диригента витонченою відповіддю. Була й сила й м'ягкість, пяніссимо й фортіссимо, легкість, а все вміру. На залі всі задержали віддих, а відтак настирливими оплесками домагалися наддатків. Хор виконав Леонтовича перлину „Зайчик" і Лисенка: „Верховино".

Голова хору „Думка" мгр Крушельницький подякував зі зворушенням за тепле прийняття й заохочував до плекання української пісні.

Люба Цегельська - Г.

● **У британському парляменті** зголошено інтерпеляцію проти зловживання підслуховими апаратами. Вони в Англії у вільному продажі, від 200 до 500 дол., у формі пуделок з сірниками, каламарів, рямок на образи, жіночих косметичних пуделочок, годинників і т. д. Їх посідання дозволене, але користування ними залежить від дозволу, що його дає — в дуже рідких випадках — британське міністерство пошт.

Інкстер, Мишиґен

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ БЕРЕ УЧАСТЬ В „ТИЖНІ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ"

Місто Інкстер лежить на двадцять миль на захід від Дітройту, Мишиген. Донедавна було це фармерське село, але зі скорим ростом населення дістало статус міста. Є там багато нових церков і першорядно вивінуваних шкіл, а кілька з них ми оглядали. В полудневій частині Інкстеру є багато чорного населення, північна майже вся біла. В одній школі Інкстеру працює вчителька п. Маріон Куцло, англійсько-шкотського походження, яка кілька літ тому вийшла заміж за українця п. Івана Куцла. Пані Куцло прийняла наш обряд, буває разом з чоловіком на наших імпрезах. Вона полюбила нашу культуру і батьківщину її чоловіка.

Вона вже кілька літ запізнає не тільки шкільну молодь, але також старше громадянство з українською справою.

Інкстер відзначав цього року врочисто „Тиждень Об'єднаних Націй". Були різні імпрези, парадний похід вулицями міста, в якому взяла участь українська молодь і вона дістала від жюрі першу нагороду за строї. Гарний був вечір 27 жовтня, який приніс для зібраної молоді і старших багату програму. Були представники міста, шкільництва і батьки школярів. Програма вечора проходила у великій залі, стіни якої були обвішані різними рисунками, між іншими український козак з бандурою, українська дівчина з коромеслом при колодязі. Були вивішені прапори різних націй, а між ними й наш. По столах лежали програмки, а на кожній програмці прапор якоїсь нації. Всі дістали добру вечерю, були також українські голубці з кухні п. Куцло. В програмі були цим разом танки і трохи співу. Виступали різні народності, а між ними й українська молодь з танками аж чотири рази. Був гопак, козачок, чумак і запорожець з шаблями. Українські виступи всім подобалися. Душею цілого вечора була пані Куцло, а молоді заповідачі чотири рази викликали українців. Українську молодь вивчив танків п. Микола Наюков з Дірборну.

Родичам до уваги треба сказати, що як шиють для своїх дітей українські народні одяги, то повинні порадитись знавців цієї справи, а не мішати стилі зі всіх земель. Кожний танок вимагає іншого одягу, і на це треба звернути увагу, бо, часом, на таких імпрезах бувають люди, що розуміються на народніх строях. На вечері було також кільканадцять українців, а між ними й о. І. Прокопович, парох Дірборну. Всі часописи міста помістили згадку про той вечір.

І. Білоус

ЗАЗИВ

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Ню Йорку — Відділ УККА закликає Українське Громадянство до як найчисленнішої участі у Святочнім Концерті з нагоди сторіччя уродин Митрополита Кир Андрея Шептицького.

Його постать записана в історії нашого народу, без огляду на різницю обряду, золотими буквами: ВЕЛИКИЙ УКРАЇНЕЦЬ, ЦАРСЬКИЙ В'ЯЗЕНЬ НА СИБІРІ, ПЕРЕСЛІДУВАНИЙ ОКУПАЦІЙНИМИ ВЛАДАМИ ПОЛЬСЬКОЮ, НІМЕЦЬКОЮ ТА КОМУНО-МОСКОВСЬКОЮ, РЕВНИЙ ОБОРОНЕЦЬ СВОЙОГО НАРОДУ, А ТЕЖ УСІХ ТИХ, ЩО ПОТРЕБУВАЛИ ЙОГО ПОМОЧІ, СЛУГА БОЖИЙ МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ, БУВ ВОЛОДАРЕМ НАШИХ ДУШ І ТАКИМ ЗАЛИШИВСЯ НА ВСЕ.

Тож нашим обов'язком прибути в дні 12-го грудня 1965 р. в 6-ій год. вечора до авдиторії Фешен Інституту — 225 Вест 24-та вулиця в Ню Йорку — на присвячений йому урочистий Концерт, з якого дохід призначений у цілості на Його беатифікаційний фонд.

Того самого дня, 12-го грудня 1965 р. в 11-ій год. ранку, відправлятиметься в Каплиці церкви св. Юрія в Ню Йорку при 7-ій вулиці — Свята Літургія в намірениі Його беатифікації.

Рівнож того дня, буде переведена вулична збірка до пушок на беатифікаційний фонд, а жертводавці одержать пам'яткові жетони.

Діловий Комітет Свята у складі членів Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Ню Йорку 1) Хору, 2) Відділу Т-ва „Обнова" і 3) Відділу ч. 201 „Провидіння" — всіх трьох почесної назви імені Митрополита Андрея Шептицького — подбав про багату мистецьку програму.

З уваги на можливість прибуття на Концерт представників інших народів, належить заняти місця вчасніше.

День 12-го грудня 1965 р. є днем присвяченим відданню пошани бл. п. Митрополитові Андреєві Шептицькому. Інші організації повинні здержатися зі своїми імпрезами, особливо в порі, в якій відбуватиметься Святочний Концерт.

Управа Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Ню Йорку — Відділ УККА

3. грудня 1965.

Неділя, 12-го грудня 1965 р. Год. 4-та по пол.

НА ГРИЩІ У ЗАЛІ CONVENTION HALL при Boardwalk ATLANTIC CITY

— відбудуться —

ПЕРШІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗМАГАННЯ У КОПАНОМУ М'ЯЧІ

у критій залі на траві і регулярній площі.

УСК (Ню Йорк) — „ТРИЗУБ" (Філядельфія)

МИСТЕЦЬ ЗДА — Б. МИСТЕЦЬ ЗДА

Вступ на змагання: мужчини $2.00; жінки $1.00

Зголошення на виїзд автобусом (автобусами) на ці змагання приймає Управа УСК-у в домівці при 12 St. Mark's Place, New York, число телефону AL 4-0031. Виїзд до Атлентік Сіті в неділю о год. 11-ій рано з під домівки УСК-у.

В 40-ИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

св. п. проф.

АЛЕКСАНДРА КОРНІЛЕВА

відправиться

ПАНАХИДА

в суботу, 11-го грудня 1965 р., о год. 6:30 веч.

в Церкві СВ. ПОКРОВИ при 2225 N. Mascher Street у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

РІДНЯ І БЛИЗЬКІ ДРУЗІ

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРОСИТЬСЯ ВСІХ, ЩО ДОВГУЮТЬ ЗА ОГОЛОШЕННЯ ВИРІВНЯТИ НАЛЕЖНІСТЬ ЗА НИХ ДО 25-ГО ГРУДНЯ Ц. Р.

РІВНОЧАСНО ПРИГАДУЄТЬСЯ, ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ ПОМІЩУВАТИМЕ ОГОЛОШЕНЬ ОРГАНІЗАЦІЯМ ЧИ ОСОБАМ, ЯКІ НЕ ВИРІВНЯЛИ ПОПЕРЕДНІХ РАХУНКІВ.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

Українські Католицькі Товариства:

ВІДДІЛИ УКАО І ТУСК „ОБНОВА", ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО ХРИСТИЯНСЬКОГО РУХУ І МАРІЙСЬКІ ДРУЖИНИ ЖІНОК

в порозумінні з Відділом Українського Конгресового Комітету Америки в Філядельфії

в суботу, 11-го грудня 1965 року

— відбудеться —

АКАДЕМІЯ

В ЧЕСТЬ СЛУГИ БОЖОГО

Митрополита АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

з приводу сторіччя з дня Його народження.

В ПРОГРАМІ:

Промови Впреп. о. Декана Мирослава Харини і Впреп. о. Ректора Константина Бердара; виступ передових вокальних і музичних мистців: Ш. Ордассі-Баранська, сопрано; М. Чумаченко, скрипак; Чоловічий Хор „Прометей"; акомпанюють: Л. Бульба, проф. З. Маркович, проф. Б. Перфецький; декламація: Я. Пінот-Рудакевич; прочитання вийнятків з Послань Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

Початок: 7-ма год. ввечері

Заля: BENJAMIN FRANKLIN HIGH SCHOOL Broad & Green Sts.

Закликаємо вірних приступити до Святої Сповіді і Святого Причастя в намірені успіху беатифікаційного процесу Слуги Божого Митрополита Андрея — під час Служб Божих, в неділю, 12-го грудня 1965 року

Квитки вступу на Академію можна набути в передпродажі в українських крамницях: „Оріон", 4925 Old York Rd., „Базар", 823 N. Franklin St., „Ель Дорадо", 511 W. Girard Ave., п. Лукасевичів, 24th & Brown Sts. і п. М. Мисишина, Tacony & Margaret Sts.

ПОДЯКА

У важкій хвилині тяжкого болю і смутку, яке переживаємо по втраті НАШОЇ УЛЮБЛЕНОЇ ДРУЖИНИ, МАМИ, ДОНЬКИ і СЕСТРИ, яка згинула трагічно і відійшла у Вічність з Волі Всевишнього дня 2 жовтня 1965 року.

АННА ОЛЕКСІЄНКО

Не в силах пережити тяжкого горя, яке навістило нас несподівано, та дякуючи нашим Приятелям та Знайомим, які в часі нашого смутку поспішили потішити особисто чи теж листовно.

Подякувати всім особисто не всилах, а тому цією дорогою висловлюємо УСІМ ЩИРУ ПОДЯКУ.

Дякуємо з глибини серця Всч. о. Прот. Ф. Діателовичу за відправлення жалобних Панахид, 3 жовтня при домовині покійної Анни, 10 жовтня в ДЕНЬ ДЕВ'ЯТИЙ і 14-го листопада в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ. Дякуємо о. Прот. Діателовичові за таку глибоку і зворушливу промову при домовині, де в своїх словах підкреслив Покійної заслуги і пожертви для Храму Божого в Денвері. Рівнож щиро дякую Отцю Федорові та Пані Матці за відвідування мене в моїм домі під час самоти, та за щирі слова потіхи.

Сердечну подяку складаємо о. Протопресвітерові Ф. Білецькому з Шикаго, за відправи в погребовім заведенні п. Музики дня 5 жовтня та за Похоронні Св. Богослуження в Катедрі Св. Володимира в Шикаго дня 6 жовтня, як рівнож щиру подяку складаємо за змістовні слова про Покійну Анну та за пастирські слова потіхи. Рівнож дякуємо за відправлені Заупокійні Панахиди дня 10 і 14 листопада в ДЕНЬ СОРОКОВИН.

Дорогому моєму Побратимові о. Митрофорному Протоієрею С. Іващенкові з Клівленду, складаю щиру подяку в імені моїм і Родини Покійної, за відправлені Панахиди та за молитви, які згадує кожної Св. Літургії Ім'я Покійної Анни. Дякую рівнож за щирі слова потіхи Вп. п. Матці і Доньці, які надіслали листовно.

Складаємо щиру подяку Дирг. Інж. Сластіонові та Членам Церковного Хору Церкви Св. Покрови в Денвері, які чисельно брали уділ при домовині, а також і на кожних відправах Панахид.

Голові Сестрицтва п. Заводовичової дякуємо щиро за промову при домовині, де Голова Сестрицтва підкреслила, велику жертвенну працю, яку вложила Покійна для нашої Парафії в Денвері як Голови Заступниця, та пожертвувала багато вишивок. Рівночасно дякуємо всім Сестрицям за влаштування в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПОМИНОК, на котрих зібралися Парафіяни і Знайомі наші, щоб вшанувати ПАМ'ЯТЬ бл. п. АННИ, а також дякуємо Управі Сестрицтва, що вислали на Церкву-Пам'ятник в Баунд-Бруку 25 дол. і тим вшанували пам'ять покійної Анни.

Сердечну подяку висловлюємо організаціям м. Шикаго ОбВУА, СУВ, УВК, яких представники особисто зложили співчуття.

Щиро-сердечну подяку складаємо всім, які надіслали квіти, та зложили пожертви на Св. Службу Божу. Вп. Генераловой Ф. Ом.-Павленковой, п. Чопівським, п-ні Січевській, п. Карп'юкам, п. Семенюкам, п. Гнатишинам, п. Гнойовим, п. Зенькам, п. Омельченкам, п. Мельничукам, п. Маньковським, п. Стецям, п. Ковальчукам, п. О. Доманчукам, п. Сиджейовським, п. К. Доманчуковій, п. Крайовій, п. Клебанам, п. Куйбідам, п. Сеникам, п. Гавришкам, п. Лозинським, п. Якимовичам, п. Рибакові, п. Палійм, п. Кудлінським. Рівночасно дякуємо і тим, які не висловлені тут в списку не маючи їхніх прізвищ, а дали рівнож на Св. Службу Божу. НЕХАЙ ВАС ГОСПОДЬ ВИНАГОРОДИТЬ СТОКРАТЬ ЗА ВАШІ ЩИРІ ПОЖЕРТВИ В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОЇ АННИ.

Сердечно дякую за листи співчуття, які надіслані на мою адресу. Особливо дякую за щирі і так зворушливі слова про Покійну Вд. П. Ген. Пор. О. Вишнівському і Дружині. Щирі слова подяки складаю Вой. Мін. Ген.-Полк. А. Вовкові, Вд. П. Ген.-Пор. М. Садовському, Вд. П. Ген.-Пор. М. Кратові і Дружині, бувш. Мін. УНР. ВП. Проф. Б. Мартосові, ВП. Генераловій Петровій і Родині, ВП. Генераловій Палієвій-Неїло і Синові, ВП. Полк. М. Янові, ВП. Полк. Н. Петренкові і Родині в Англії, ВП. Проф. Міяковському, ВП. К. Помилуйковій і Родині, ВП. Інж. Биковським, Протопресвітерові о. Г. Тимковському в Німеччині, ВП. Тимошенковій і Родині.

ВП. Лявицькової і Синові, ВП. Довбенкам, ВП. Наливайкам, ВП. Кальбам, ВП. Коріням в Австралії, ВП. Глуховорам в Австралії, ВП. Петрівським в Колорадо Стейт Патроль в Ґрілей, Групі Студентам з Денвер Університету, ВП. Джонстонові, ВП. Руселеві, ВП. Френзенові, ВП. Генеиам, ВП. Старовійтам, ВП. Л. Івченковій, ВП. Ришасі, ВП. Зарицьким, ВП. Нетисам, ВП. Врублівському, ВП. Адамшевським з Польщі, і всім тим, яких через помилку не згадав в списку.

Складаємо щиру подяку Всім Особам, які брали уділ в Похоронних Відправах і своєю участю причинились до вшанування Покійної Анни.

Дякуємо Всім, які відпровадили Покійну Анну в Останню Дорогу на Вічний Спочинок та взяли уділ в Поминках.

Похоронному Заведенню ВП. Музиці і Синові висловлюємо наше признання і складаємо щиру подяку за так гарний порядок і совісне полагодження всіх справ зв'язаних з похороном.

НЕХАЙ ГОСПОДЬ ВАМ ВИНАГОРОДИТЬ І МАЄ ВАС ВСІХ В ОПІЦІ.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. АННИ.

ПЕТРО — чоловік, ДІТИ і РОДИНА

ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ КОМІТЕТУ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ, ВІДДІЛУ УККА

ХОР ім. МИТРОПОЛИТА А. ШЕПТИЦЬКОГО, Т-ВО ОБНОВА, 201 ВІДДІЛ ПРОВИДІННЯ.

Відкриття — о. д-р. Ю. Катрій
Свят. Промова — д-р В. Ленцик
Послання Митр. Андрея в обороні Православних Церков — д-р Р. Осінчук

Квитки: $2.50, $2.00, $1.00
АРКА, ЕКО, СУРМА і ПРИ КАСІ

НЮ ЙОРК, неділя 12-го грудня 1965 р., год. 6-та веч.

ЗАЛЯ FASHION INST., 225 W. 24th ST.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

В ПОШАНУ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА

АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

У 100-ЛІТТЯ НАРОДЖЕННЯ

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:

Щ. Ордассі-Баранська
СОЛІСТКА Н. Й. МЕТ. ОПЕРИ

Роман Рудницький
ПІЯНІСТ-ВІРТУОЗ

Смичкова Оркестра УМІ
ДИР. ПРОФ. В. ЦІСИК

Хор ім. Митр. А. Шептицького
ДИР. ПРОФ. Р. ЛЕВИЦЬКИЙ

Акомп. д-р І. СОНЕВИЦЬКИЙ

Протикомуністична Маніфестація в Ню Йорку

листопада Протикомуністич- американська організація Американці за Визволення Поневолених Народів влаштувала в Ню Йорку. 27-го листопада Протикомуністичну Маніфестацію, на якій схвалено Резолюції про підтримку воєнної акції Уряду ЗДА у В'єтнамі; про домагання від ОН і урядів некомуністичних країн засудити комуністичний імперіялізм, а зокрема комуно-російський, комуно-китайський і тітовський колоніялізми; про повну солідарність з проголошеним у ЗДА законом ч. 86-90 щодо Тижня Поневолених Народів та домаганням створення при Конгресі ЗДА спеціяльної Комісії для дослідження проблем поневолених комунізмом народів і в цій же цілі Академії Свободи. В резолюціях відмічено, що успішне поборювання комуністичного імперіялізму можливе лише при умові координації дій всіх протикомуністичних сил в цілому світі.

Маніфестація відбулася в залі Фешин Індастрі, сцена якої була прикрашена великим плакатом з написом англійською мовою:

„Американці за Визволення Поневолених Народів, Інк., Протикомуністична Маніфестація, 27-го листопада 1965 року".

На президіяльному столі були розміщені за абеткою національні прапорці народів, що брали участь в Маніфестації, а їх представники в числі 32-ох, займали місця в Президії.

Програмою керував п. Джеф Лобіто — голова Клюбу Консервативної Партії в Ню Йорку. Після відкриття й відіграння американського гимну з короткою промовою виступив п. Альфред Корн — президент організації Американці за Визволення Поневолених Народів. Він сказав, що в цей самий час, коли тут в Ню Йорку зібралися представники поневолених комунізмом народів, пацифісти й бітніки протестують в столиці ЗДА Вашингтоні проти заходів американського уряду перемогти комуністичну агресію.

Трихвилинною мовчанкою вшановано поляглих американських вояків у В'єтнамі. Молитвою й патріотичною промовою їх пам'ять згадав пастор Р. Дісґ.

Потім з промовами виступали представники американських організацій і національних груп у ЗДА.

Після схвалення резолюцій висвітлено кілька протикомуністичних фільмів.

Український Відділ АВПН

Перт Амбой, Н. Дж.
СОЮЗОВА ОКРУГА ПЛЯНУЄ ОЖИВЛЕНУ ПРАЦЮ

14-го листопада тут в залі Українського Народного Дому відбулись Наради Окружного Комітету відділів УНСоюзу округи Перт Амбой, до якої належить 14 відділів, та в яких є згуртованих понад 1800 членів.

Зборами провадила президія в особах інж. Павла Грабовича як голови та інж. Володимира Янова як секретаря.

Зборами проводила прези- Грабович поінформував присутніх, що голова округи п. Михайло Федишин є перешкоджений і тому він як перший містоголова проводить зборами. Він подав порядок нарад, з'ясував присутнім ціль зборів і попросив секретаря окружного комітету інж. Янова відчитати протокол з попередніх зборів. Не було завваг до прочитаного протоколу, то предсідник представив зібраним головного промовця в особі обласного організатора УНСоюзу Степана Гавриша та й попросив його до слова.

Степан Гавриш заявив, що буде говорити виключно про організаційну ділянку, бо як обласний організатор відповідає за цей сектор. Він проаналізував введені з днем 1-го липня новості в забезпеченевій системі УНСоюзу та й говорив про нові великі можливості дальшого росту і розвитку цісї нашої найстаршої й найбільшої установи у вільному світі. Він говорив і про те, що хоч ціни в сьогоднішню пору на всі товари збільшуються, то УНС знизив свої вкладки майже до двох долярів річно від кождої тисячі долярів забезпечення і робить заходи збільшити дивіденду. Це є речевим доводом, що Союз стоїть на сильній фінансовій базі, коли міг собі позволити на такі важливі зміни.

Багато уваги присвятив обласний організатор практичним і організаційним питанням, кладучи натиск на акцію оживлення відділів та получення відділів малих і неділяльних. Він подав до відома, що відділ 315 з Меточина буде злучений в грудні з відділом 353 з Ню Бронсвіку. Рівнож є заплянoвано в грудні відмолодження управ деяких відділів Округи.

На закінчення своєї доповіді обласний організатор дав вичерпний огляд організаційних здобутків округи, підкреслюючи, що найкращими організаторами округи є секр. 155 відділу п. Михайло Федишин (голова округи), який здобув 30 нових членів і секр. 372 відділу п. Йосиф Ярема, який вже здобув 29 нових членів. Обидва ті секретарі плянують здобути по 50 нових членів в передконвенційному році. Він закликав всіх секретарів придбати конвенційну відзнаку, здобувши бодай 10 членів до кінця року.

Після доповіді вив'язалася цікава і конструктивна дискусія, в якій порушено справи „мертвих відділів", справи злуки відділів, справи нашої преси, справи вибору головного радного зі стейту Ню Джерзі, справи так званих колекторів для збирання членських вкладок і справи активности округи.

В дискусії забирали слово: інж. Грабович, пані Шарик, Ярема, Бутрей, Наконечний, Степась, проф. Григоренко, Гнідь, інж. Янів, Чнир, Бабин і Станко.

Вичерпну відповідь дискутантам дав обласний організатор. Згадані наради треба вважати за одні з найбільше удалих тому, що в них взяло участь 26 представників, які репрезентували 10 відділів.

С. Г.

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

КНЯЗЬ ЛІХТЕНШТАЙНУ ФРАНЦ ЙОСИФ II ВІДКИНУВ пропозицію, що її зробив йому за посередництвом знавців мистецтва американський промисловець-мільйонер Нортон Саймон — продати йому образ Леонарда да Вінчі, портрет невідомої молодої патриціянки з Венеції — за 6 мільйонів долярів. Цей образ походить з рр. 1474-1478. Речник князя заявив, що образ не є на продаж. До цього часу найвищу ціну заплатив Метрополітальний Музей в Ню Йорку за один образ Рембрандта — 2,300.000 дол.

СОВЄТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСЕЙ КОСИГІН прийняв на близько двогодинній авдієнції одного з редакторів „Ню Йорк Таймсу", Джеймса Рестона, якому уділив пресового інтерв'ю. Косиґін зажадав пред'явити йому текст тієї розмови, зладжений Рестоном, перед відісланням його до друку в названому американському щоденнику.

ПРЕМ'ЄР БІЛО-РАСИСТСЬКОГО УРЯДУ В РОДЕЗІЇ ЙЄН СМІТ, ЯКИЙ ПРОГОЛОСИВ був незалежність Родезії всупереч волі Британії і цим спричинив з нею глибокий конфлікт, заявив, що він не має нічого проти того, щоб Британія вислала невеликі збройні сили до сусідньої Замбії, щоб зберегти там лад. Родезії — казав він — залежить на тому, щоб у сусідніх країнах царив спокій. Замбія, як і всі інші чорні держави Африки, поставилась вороже до акту незалежности Родезії, опертого на правлінні білої меншини з виключенням від влади чорних автохтонів.

У СТОЛИЦІ ЄГИПТУ КАЇРО ВІДБУДЕТЬСЯ сенсаційний процес проти головного редактора керівного щоденника „Аль Ахбар", Мустафа Аміна, одного з найбільш впливових людей в режимі Абделя Гамаля Нассера, арештованого 21 липня ц. р. в його домі в Александрії саме тоді, коли був у нього на обіді політичний атташе американської амбасади Брус Тейлор Оделл. В кілька днів після того Оделла відкликано до Вашингтону. Аміна оскаржують у шпигунстві „в користь одної чужої держави" і прокуратор вимагає кари смерти.

Марія Михайлівна Ганкевич-Донченко
(Посмертна згадка)

В далекій Арізоні зложила свої зболілі кістки ця уродженка Холмщини. Закінчила сідлецьку жіночу гімназію та Вищі Жіночі Курси в Києві. Щира патріотка — брала участь у визвольних змаганнях як сестра-жалібниця.

Як повінь чужинецьких військ залила рідну землю, подалася на захід аж до Праги, де вступила до Українського Високого Педагогічного Інституту, який закінчила в 1927 році з титулом педагога середніх шкіл.

Як студентка в Празі брала участь в організованім жіночім житті і була членом Українського Жіночого Союзу. По закінченню студій працювала виховницею в дитячій захоронці при Подєбрадській Академії. На поминальних сходинах бувший її вихованець п. Ол.Ліневич з чуттям згадував, коли то батьки мусіли студіювати і не мали часу піклуватися своїми дітьми, тому вели їх на цілий день до захоронки, а там пані Марійка опікувалася ними. Вона виховувала дітей, вчила української мови, засіяла в маленьких серцях любов до рідного, любов до Батьківщини.

Рідна земля, рідна мова притягали Покійну як магнет залізо і вона виїхала на Карпатську Україну. Учителювала в Широкому Лузі на Тячівщині. Крім учительської праці проводила ще культурно-освітню і освідомну національну працю серед місцевого населення. Подавала теж поради в справі виховання дітей.

В 1932 році одружилася з нащадком запорозьких козаків, абсольвентом Подєбрадської Академії інж. Павлом Донченком. Разом брали участь в місцевому громадському життю населення Великого Лугу, яке і виявило свою національну приналежність до українців під час виборів до сойму, який оголосив самостійність Карпатської України.

Окупація Срібної Землі Мадярщиною примусила українську інтеліґенцію виїхати до Чехії, а відтак до Німеччини. І так п. Донченки опинилися на праці в Гослярі. По закінченню другої світової війни всі чужинці зосереджувалися по таборах. Донченки були приписані до українського табору „Петерсберґ Гослярˮ. В цім таборі Покійна як учителька вела курси французької мови для цих таборян, що від'їжджали до Франції на працю.

В серпні 1949 року виїхали Донченки до Мінесоти до Міннеаполісу, де одержала працю як помічна сестра в лічниці. Відтак переїхала до Денверу, Колорадо, а в листопаді 1956 до Фініксу, Арізона.

В 1958 році захворіла вона на рака, Зразу піддалася операції, але в короткому часі недуга відновилася. Ця тяжка, повна терпінь, безвихідна хвороба мучила її повних сім літ.

Треба подивляти її чоловіка інж. Павла Донченка, вже старшу людину, що сам потребував би полегші в праці, а то і помочі, з якою ніжністю і любов'ю турбувався своєю дружиною.

З початком літа починаються у Фініксі великі спеки, толу інж. Донченко вивіз Марію Михайлівну до лісистого досить високо положеного містечка Прескоту, щоб могла подихати свіжим, лісовим воздухом. Там 15-го серпня 1965 перестало битися її шляхетне серце раз на все. Там же її і похоронено.

Д-р Домна Ясінчук

НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

численні ордени, що лежали на столику.

Також у споживчій крамниці, коли виявилось, що хтось потягнув у когось гаманець з грішми, продавчиня крикнула: „Це напевно татарка зробила!"..

Українці, — пише автор, — мали свій національний ресторан „Київ" на площі Маяковського. Та одного дня його закрито на ремонт. У міжчасі на проспекті Котовського відкрито величний готель „Україна". Туди скеровувано українців, але практично він служить делеґаціям і туристам з закордонною валютою. Ресторан „Київ" переназвано на „Софію"...

Совєтський уряд виразно старається перешкоджати в зустрічах національних груп. Це також шлях до скорішої русифікації. Звичайний москвич не турбується національною політикою свого уряду, знаючи, що він — пан ситуації і має право мати свою думку про різні народи. Азійці в його понятті „дикі народи", вірмени, грузини й азербайджанці — „шахраї". Українців він толерує, а балтійці йому імпонують, бо вони — „западники", і всі частини до радіоапаратів та телевізорів він дістає з Литви, Латвії та Естонії. Що ці народи думають про нього, росіянина, його не обходить. Він знає, що Ґаґарін — москаль, що Кремль все ще стоїть на березі Москви і взагалі нічого смачнішого немає від його „капусняка".

Передав В. Нест-вич

Не турбуйтесь — з вами щастя!
Йдіть до цілі певним кроком —
— Позичку дешеву дасть вам
"Самопоміч" у Ню Йорку.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

„САМОПОМІЧ"

98 Second Ave. New York 10003. N. Y.

Tel. GR 3-7310

НАЙКРАЩИЙ РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК!

1-ша у вільному світі

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО КІНА

Бориса БЕРЕСТА

Люксусове, монументальне видання. Крейдяний папір. Тверда оправа. Золотий відтиск. Великий формат. 272 стор. друку. Понад 450 кліш. Індекс імен (бл. 900). Бібліографія. Фільмографія. Індекс фільмів (бл. 1.000). Резюме англійською мовою. Малий наклад.

ЗВИЧАЙНА ЦІНА — $12.50

Перед Святами — лише $10.00

З ВІДГУКІВ ПРЕСИ І РАДІО:

Книжка Береста стане не тільки корисною, повчальною лектурою, але й чепурною, настільною прикрасою.
В. Ласовський („Свобода").

... цінний вклад в історію нашого мистецтва...
В. Кулиш („Америка").

Нарешті вийшла ота давно заповідана і вижидана книга!
О. Соневицька („Новий Шлях")

... стисла, але вартісна наукова праця...
Л. Полтава („Свобода").

Праця Бориса Береста — це безсмертний вклад в історію нашої культури...
Л. Силенко („Канадійський фармер").

Книжка дає широкий і цікавий матеріял для думаючої людини.
В. Гальченко („Українське Народне Слово").

... ця книга проте вигідно відрізняється від куценьких нарисів до історії українського кіна, що вийшли в УССР...
(„Крилаті").

Треба щиро привітати ініціятиву НТШ, що спромоглось на видання цієї монументальної праці.
П. Мельник („Українська Радіопрограма").

Вихід у світ книги Бориса Береста матиме велике значення для дальшого досліду в цій галузі українського мистецтва.
(„Голос Америки").

This work will be of especial interest to contemporary American readers...
V. Revutsky ("Slavic Review").

B. Berest's history is de facto the first one that deals with the complete Ukrainian film output...
R. Savytsky ("America").

Замовлення разом з чеком чи пошт. переказом слати:

META, 236 East 14th Street, New York, N.Y. 10003

Увага! НЮАРК, ІРВІНГТОН й ОКОЛИЦІ!

Замовляйте Різдвяні квіти

з

„FERNCO"

ВІД ВАШОЇ

Української Квітярні

Різдвяні прикраси могил — Букети — Корсажі
Весільні квіти — Шпитальні квіти
Похоронні вінки

765 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J.

Telephone 371-4197

Принесіть це оголошення зі собою і дістанете даром рожу.

НАЙКРАЩИЙ І НАЙБІЛЬШ ВІДПОВІДНИЙ ДАРУНОК НА РІЗДВО І НОВИЙ РІК

СВ. ПИСЬМО

СТАРОГО І НОВОГО ЗАВІТУ.

ВИДАНЕ В РИМІ

Це перший новий український переклад всіх книг св. Письма. 1422 + XXIV сторінок друку на тонкому індійському папері — 14 кольорових ілюстрацій — 2 великі кольорові мапи.

Ціна:

Оправлене в люксусову скіру, позолочене	$20.00
Оправлене в скіру, позолочене	15.00
Оправлене в штучну скіру	12.00

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗАРАЗ, ЩОБ МОГЛИ ОТРИМАТИ ЩЕ ПЕРЕД СВЯТАМИ.

Замовлення слати на таку адресу:

PP. BASILIANI

via S. Giosafat, 8, Roma (Aventino), Italy

Св. Письмо висилається за попереднім висланням належности. Гроші висилати в листі — тільки чеком, на ім'я:

PP. BASILIANI

Розшуки

ПОШУКУЮ

СТЕФАНА НАГНИБІДУ

сина Николи, ур. 1924 р. в Єзуполі, пов. Станиславів, Зах. Україна. В часі війни був в Німеччині. Хто знає про нього, подайте вістку батькам, на адресу:

Никола Нагнибіда
34 — 10th Street
New Toronto 14, Ont. Canada

Праця
HELP WANTED FEMALE

KEYPUNCH OPERATORS
Мінімум 3 роки досвіду. Обзнайомлені при 024, 026, 056, нічні шифти. 6:30 P.M. до 1:30 A.M. $2.60 на годину. Голосітись особисто.
441 — 9th Ave. (34th St.)
New York City
Mr. Dunn — 6th Floor

INSPECTOR
Willing to learn. Visual and dimensional inspections. Must speak, read and write English.
SEAL—A—METIC
1 John St. Haledon, N.J.
Call (201) 278-5400. Ask for Mr. Charles Parker

Real Estate

Хочете купити або продати дім, бизнес, землю, зверніться до українського підприємства

TRIDENT REALTY CO.
98 Second Avenue
NEW YORK, N.Y.
Tel.: 477-6400

Коли думаєте купити або продати дім на 1, 2 чи більше родин у Flushing, Bayside, Whitestone, то зголосіться до одинокої української агенції реальностей в цих околицях.

Ми є члени Multiple Listing Service і Long Island Real Estate Board, тому маємо більше можливости виповнити всякі Ваші потреби в реальностевих справах.

ДМИТРО ГОРБАЙ
FL 7-5400
PENNINGTON AGENCY
192-12 Northern Blvd.
Flushing, New York

Праця
HELP WANTED MALE

MACHINISTS
1st & 2nd class
Milling Machine Operators
Hydrotel Operators
Hand Finishers
Profiler Operators
INSPECTORS MECHANICAL
Steady work & overtime
Day and night shifts
Liberal company benefits
Blue Cross, Major Medical, Life Insurance & Long Term Disability
Call Mr. John at RA 8-4090 or apply in person, 9-4
ZARKIN MACHINE CO.
34-19 10th St., L.I. City
Convenient Subways & Buses
An Equal Opportunity Employer

MACHINE SHOP TRAINEES
Some mechanical Aptitude necessary.
See our larger ad under machinist.
ZARKIN MACHINE CO.
34-19 10th St., L.I. City
Convenient to Subways & Buses
An equal opportunity employer

МАШИНІСТ
1-шо клясний. Прецизійні частини. Machine Set ups. Постійна праця, приємні умовини праці. Положене в Glendale, Queens. Телеф. цілий тиждень.
TW 4-8100
An equal opportunity employer

TOOL AND DIE MAKERS MACHINISTS
Потрібно першоклясних, досвідчених мужчин. Можливі всі бенефіти. Постійна праця і добра платня. Багато овертаймів. Працюєте чи ні, телефонуйте або зайдіть — Ваша будучність запевнена.
JAMES IPPOLITO CO.
1624 Stillwell Ave., Bronx, N.Y.
Phone TY 2-3700

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
$1.70 на годину. Постійна праця, денна праця у фабриці політури — лаку. 40 год. тижнево. Blue Cross. Blue Shield.
J. LANDAU AND CO., INC.
214 Washington Avenue
Carlstadt, N.J.

Lodi, N.J.
ELECTRICIAN. INDUSTRIAL
Must be experienced. Will arrange — day interviews.
Phone Mr. Don Van Zyle
(201) 487-3521

MACHINISTS MAINTENANCE
Do maintenance repair work and general trouble shooting.
TOP RATE
Excellent benefits. Steady work. Good working conditions.
Apply or call
483-4800 Ext. 338
DRIVER—HARRIS CO.
240 Middlesex Street
Harrison, N.J.

SHEET METAL MECHANIC
Experienced. Read Prints. All benefits. Hospitalization. Vacation with pay, etc.
TW 9-4370

LOCKSMITH
Must be licensed — Apply
TOWERS HOUSEWARES
186 Amsterdam Avenue
212 TR 4-0140
Contact Mr. Ticefelt

MACHINISTS — TOOL & DIE MAKERS
1st Class. Jobbing Shop. $12,000 річно. Постійна праця, приємні умовини праці. Голоситись цілий тиждень.
H. GETZWICK TOOL & DIE
37 Newtown Rd., Plainview, L.I.
516 249-1728

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
ТОБІ ВЛАДИКО
Найновіша платівка з колядами ч. 846 на Stereo.
Ціна — $4.95

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — висилає —
НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Рівнож авта, холодільники, телевізори, машини до прання і шиття і т. д. Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6 веч. Неділі від 10-ої рано до 3-ої по пол.

УВАГА! УВАГА!
При кінці грудня ц. р. їду автомобілем до Арізони (Фінікс). Хто хоче долучитися (побажані з "drivers licence") кличте (212) TW 9-1828 від 9-11 ранку

Sewing Machine for Sale

МАШИНИ до ШИТТЯ
Дещо уживані Singer Zig-Zag (роблять все). 1965 модель в консолі. Повна гарантія — $36.00 або $1.25 тижнево.
PRESTIGE IN 9-8554

Посмертні згадки

ВАСИЛЬ РОДНІЦЬКИЙ, член Т-ва Запорозька Січ — 234 Відд. УНС в Елизабет, Н. Дж., помер 18 жовтня 1965 р. у Вудсайд, Н. Й., проживши 51 років. Покійний нар. в Елизабеті, останні роки проживав у Вудсайд. До УНСоюзу належав від дитинства. Полишив у смутку дружину Періну, дочку Маліну, старенькх родичів, 2 братів Петра і Николу, три сестри Анну, Параню і Гелену, всі є членами УНСоюзу. Вічним Сном спочиває на цвинтарі Кальварія у Ню Йорку.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Іваник, секр.

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely
AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel.: HEnderson 4-5131

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5 541. Воґґ сміється...

— А тепер приглядайтеся! — харчав садист-жрець, як я виконуватиму волю всемогутнього божка — Місяця.

Королева з сильним напруженням приглядалася, як чоловік, якого вона любила, мав бути жертвою.

Воґґ по-диявольськи сміявся, махаючи ножем.